

אנחנו חניכות בצ'ארנה נחשונים כבר מספר שנים, חלקנו מכיתה א וחלקנו מכתה ז ולכן אנחנו מרגישות שצ'ארנה נחשונים היה מרכיב חשוב בהתפתחות שלנו, מקום בו גילינו את עצמנו כל יום מחדש ובדרך הכי טובה שיש. אנחנו יכולות להגיד שצ'ארנה נחשונים הוא מקום שבו עיצבנו את הזהות שלנו, זה היה הבית השני שלנו בכל פעם שהרגשנו ששום מקום אחר לא יכול להיות. תמיד קיבלו אותנו בידיים פתוחות וידעו להתמודד איתנו, אבל התמודדות אמיתית. לא כמו בבית הספר או כל מקום אחר. אם קרה משהו דיברו איתנו על זה ולא זרקו עלינו סתם עונש חסר משמעות, למדנו יחד איפה הטעויות שלנו. ובתור החניכות הכי בוגרות כרגע, אנחנו לגמרי רואות את ההתנהגות הזאת מתממשת גם עם החניכים הצעירים.

המקום הזה גיבש אותנו בתור קהילה ושבר את מחסום הגיל, ילדים בכיתה ד מוצאים את עצמם משחקים כדורגל עם ילדים בכיתה ט, וזה נתן לכולם תחושה של שוויון ואחוה, מקום שבו אתה לא "הילד הקטן מכיתה ו" אלא בן אדם בדיוק כמו כולם.

המשמעות של נחשונים בבית צ'ארנה היתה גדולה בשבילנו. אם זה הטיוולים שעיצבו את הזהות הישראלית שלנו, לימדנו אותנו, לא רק בעזרת פעולות, אלא בעזרת אינטרקציה אישית מהו ערך השוויון. נחשפנו לכל סוגי החברה הישראלית- מחניכים מהמגזר הערבי ועד חניכים ומדריכים מהקהילה הגאה. ואם זה הצד שלא בשטח, החלק של נחשונים שליווה אותנו כל יום. הקשר עם המדריכות היה ממקום אכפתי ואוהב, תמיד דאגו והתעניינו בבעיות שלנו מהמקום הכי מקבל ואמיתי בעולם. זה היה חסר לנו באותה תקופה- אדם שהוא באמת מבוגר ובוגר אבל לא שופט אותנו, נתנו לנו את העצות הכי טובות ונקיות שיכולנו לקבל. בצ'ארנה נחשונים קיבלנו ההבנה שיש אנשים טובים בעולם. זה לא היה עוד מקום שמחפש לעשות עלינו כסף עם חוגים יקרים ודברים שחלקנו לא יכולנו להרשות לעצמנו, גילינו מקום עם אנשים שהרווח היחיד שלהם עלינו זה לעשות אותנו שמחים, גם אם זה לשעתיים ביום, הרגשנו את ההתפתחות שלנו עם אנשים שדואגים לנו ולעתידי שלנו.

כל הדברים שקיבלנו פה לימדו אותנו כמה אנחנו רוצות לתרום ולתת מעצמנו בחזרה לילדים, כי ככה גדלנו פה. תמיד לתת בלי לחכות למה שאנחנו אמורות לקבל. אחרי שקיבלנו תעודת מדריך כולנו יכולנו ללכת לעבוד בקייטנות והרוויח כסף, ובמקום זה היינו מגיעות לצ'ארנה נחשונים, להדריך את ילדי השכונה, כדי שיקבלו בדיוק את מה שאנחנו קיבלנו- בלי תמורה.

הכרנו מקום מפלט עם מדריכות שרואות אותנו באופן שווה, לא שופט. זה היה המרחב הבטוח שלנו לספר, לגלות, להתעניין בדברים שלא קיבלנו עליהם מענה במקומות אחרים. מהדברים הכי קטנים כמו עזרה בשיעורי הבית ועד החלטות גדולות אחרות שהיו חלק גדול מההתבגרות וההתפתחות שלנו. וגם עכשיו כשאנחנו כבר בכיתה יב, מוצאות את עצמנו מתייעצות עם אותה המדריכה שאיתנו מכיתה ו-שכל-כך נכנסה לנו ללב.

מעבר לדברים שאנחנו העלינו בשיחות, נחשפנו דרך פעולות לנושאים שונים שהיום אנחנו שמחות שעלו לאוויר בגיל כל-כך צעיר כמו גזענות, שוויון, צדק, קבלת האחר ועוד ערכים רבים שנחקקו אצלנו בתור הדברים שבאמת חשובים בחיים. למדנו לקבל החברות אחת השנייה, את כל הסובבים אותנו, ובעיקר את עצמנו. בזמן שילדים מהבית ספר היו מסתובבים בחוץ ומחפשים פוקימונים או משחקים באקס בוקס, אנחנו היינו יושבות ויוצרות יחד עולם טוב יותר בעזרת שיחות על ערכים וחלומות.

נחשונים הוא חלק בלתי נפרד ומרכזי מהחוויה שלנו בצ'ארנה. נבקש שתעשה ככל יכולתך כדי שהפעילות לא תפסק, כולנו בעצם, רוצים להמשיך לחלום.

בשם כל חניכות וחניכי צ'ארנה – נחשונים.

